

مطالعه آثار اجتماعی و فرهنگی گردشگری روستایی از منظر جوامع محلی

(مطالعه موردي روستاهای طايقان و چشمه علی استان قم)

زهرا راجي

گروه برنامه ریزی اجتماعی دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران

تاریخ پذیرش: ۱۳۹۹/۰۲/۰۴

تاریخ دریافت: ۱۳۹۸/۰۶/۰۶

چکیده

امروزه صنعت گردشگری در دنیا، یکی از عوامل موثر در تبادلات بین فرهنگی محسوب می شود و به عنوان گسترده ترین صنعت خدماتی جهان جایگاه ویژه ای دارد. گونه های متفاوتی از گردشگری با استقبال فراوانی از سوی گردشگران روبرو شده است. گردشگری روستایی، یکی از گونه های گردشگری فرهنگی است. در خصوص مفهوم گردشگری روستایی می توان آن را شامل هر نوع فعالیت تفریحی و گذران فراغت یا دریافت خدماتی از قبیل غذا، محل اقامت و محصولات ساکنین محلی، در مکانی که از نظر قوانین و مقررات جاری کشور روستا است در نظر گرفت (افتخاری و قادری، ۱۳۸۱: ۲۸) این نوع از گردشگری، همانند سایر انواع گردشگری با آثار مختلف اجتماعی، فرهنگی و زیست محیطی روبرو بوده است. آثار زیست محیطی، اجتماعی و فرهنگی گردشگری نقش به سزاوی را در جامعه میزبان و گردشگر دارند. از سوی دیگر درک افراد از آثار گردشگری در جامعه محلی نقش به سزاوی را در توسعه گردشگری دارد. پژوهش حاضر با هدف مطالعه آثار اجتماعی و فرهنگی گردشگری روستایی از منظر جامعه محلی در روستای طایقان و چشمه علی استان قم، با روش کیفی صورت گرفته است. پژوهشگر با حضور در میادین تحقیق به مصاحبه و سپس ثبت و تحلیل مشاهدات خود پرداخته است. روش تحلیل مضمون نیز روش تحلیل داده های پژوهش حاضر است. مصاحبه بی نیمه ساختار یافته ای فردی و مشاهده از فنون گرداوری داده اند. همچنین در این پژوهش از تحلیل زمینه ای برای تحلیل داده های پژوهشی استفاده شده است. جامعه بی پژوهش شامل ساکنین روستای چشمه علی و طایقان -واقع در قم- هستند که از این میان پژوهشگر ۳۰ نفر را به عنوان نمونه بی هدف انتخاب نموده است. نمونه به صورت هدفمند انتخاب شده و تا رسیدن به اشباع نظری ادامه یافته است. نتایج تحقیق در قالب مفاهیم متعدد و ۶ مقوله ارائه شده است.

مقدمه

امروزه صنعت گردشگری در دنیا، یکی از عوامل موثر در تبادلات بین فرهنگی محسوب می شود و به عنوان گستردگی ترین صنعت خدماتی جهان جایگاه ویژه ای دارد. هر چند رکن اصلی پدیده‌ی گردشگری عوامل طبیعی مانند کوه، دریاها و دریاچه‌ها است اما عوامل فرهنگی مانند درک سبک زندگی مردم مقصود نیز در این نوع از گردشگری از اهمیت بالایی برخوردار است (یوسفی و همکاران، ۱۳۹۴: ۱۳۸). گونه‌های متفاوتی از گردشگری با استقبال فراوانی از سوی گردشگران روبرو شده است. گردشگری روستایی، یکی از گونه‌های گردشگری فرهنگی است. در خصوص مفهوم گردشگری روستایی می‌توان آن را شامل هر نوع فعالیت تفریحی و گذران فراغت یا دریافت خدماتی از قبیل غذا، محل اقامت و محصولات ساکنین محلی، در مکانی که از نظر قوانین و مقررات جاری کشور روستا است در نظر گرفت (افتخاری و قادری، ۱۳۸۱: ۲۸) گردشگری همواره با آثار مختلف اجتماعی، فرهنگی و زیست محیطی روبرو بوده است. آثار زیست محیطی، اجتماعی و فرهنگی گردشگری نقش به سزایی را در جامعه‌ی میزبان و گردشگر دارند. در پژوهش حاضر بر آثار اجتماعی و فرهنگی گردشگری از دید جامعه‌ی میزبان متمرکزیم. آثار اجتماعی و فرهنگی گردشگری در بلند مدت آشکار شده و توسعه می‌یابد (یوسفی و تهرانی، ۱۴۳: ۱۳۹۴). این آثار از دید جامعه‌ی محلی به میزان قابل توجهی به آگاهی و شناخت جامعه‌ی محلی از گردشگری، مشارکت در فعالیت‌های گردشگری، نحوه‌ی نگرش به گردشگران و گردشگری و ارتباط با گردشگران وابسته است. رابطه‌ی بین گردشگری و فرهنگ صرفا در نقش فرهنگ خلاصه نمی‌شود بلکه طیف وسیعی از آثار اجتماعی و فرهنگی ناشی از تماس میزبان و گردشگر را در بردارد. تغییرات صورت گرفته در زندگی جامعه‌ی میزبان مثالی از آثار اجتماعی و فرهنگی ناشی از گردشگری است. مقاصد در حال توسعه نسبت به تاثیرات اجتماعی و فرهنگی گردشگری حساس‌اند و ممکن است ورود گردشگران به این مناطق زندگی اجتماعی این افراد را با تنفس روبرو کند (ولا و بیرچیل، ۱۳۸۴: ۱۴۵).

جامعه‌ی میزبان همانند گردشگر می‌تواند متشكل از ساکنان بومی، بومیان تازه وارد و یا مهاجران باشد با این حال در بسیاری از تعاریف، جامعه‌ی میزبان را با منطقه‌ی جغرافیایی خاص تعیین می‌

کنند (میسون، ۱۳۸۷: ۱۴۱) جامعه‌ی میزبان می‌تواند تاثیر بسزایی در توسعه‌ی گردشگری و ورود گردشگران داشته باشد اطلاع از آثار مثبت و منفی گردشگری این امکان را به سیاستگذاران و برنامه‌ریزان حوزه‌ی گردشگری می‌دهد تا با اگاهی بیشتری به برنامه‌ریزی و سیاستگذاری در این حوزه بپردازند (Zahedi, ۱۳۸۵: ۳۱)

استان قم علاوه بر آن که پذیرای گردشگران مذهبی است به دلیل دارا بودن روستا‌های خوش آب و هوا با جاذبه‌های فرهنگی و طبیعی مقصد گردشگران فرهنگی و روستایی است. از آن جا که موفقیت طرح‌های گردشگری، علاوه بر شناخت و کنترل به حمایت جامعه‌ی میزبان و نگرش آنان بستگی دارد؛ در پژوهش پیش رو تلاش بر آن است که آثار اجتماعی فرهنگی توسعه‌ی گردشگری از منظر جامعه‌ی محلی مورد بررسی قرار گیرد. روستاهای طایقان و چشممه علی در شهر قم از جمله میادین تحقیق پیش رو هستند که پژوهش گر با روش کیفی سعی در مطالعه اثار اجتماعی و فرهنگی گردشگری از منظر سانین این دو روستا را داشته است. روستای طایقان، در ۱۸ کیلومتری شهر قم واقع شده است و بنا بر اظهارات اهالی آن قدمت این روستا به ۱۳۰۰ سال پیش یعنی زمان عبدالالمک مروان بازمی‌گردد. این روستا ۲۸۵ خانوار را در خود جای داده است که شغل اکثر آنان کشاورزی و دامداری است. انجیر و انار از جمله مهم ترین محصولات کشاورزی این روستا است (شبکه اطلاع رسانی دانا، ۱۳۹۶) روستای چشممه علی از توابع بخش سلفچگان شهر قم، ۱۷۲ نفر جمعیت دارد که شغل اکثر آنان کشاورزی است. این روستا پوشش گیاهی مناسبی را برای کشت گندم، جوف صیفی جات و گردشگری دارد.

مروری بر پژوهش‌های انجام شده درخصوص آثار اجتماعی و فرهنگی گردشگری روستایی

امینی و زیدی (۱۳۹۳) طی مقاله‌ای به بررسی تاثیرات فرهنگی گردشگری در مناطق روستایی پرداخته اند. نوابخش و رفیع فر (۱۳۸۹) در مقاله‌ای با عنوان بررسی اثار اجمالی گردشگری بر زندگی اقتصادی-اجتماعی مردم روستایی به بررسی آثار اقتصادی اجتماعی و فرهنگی گردشگری بر زندگی روستاییان روستای زیارت پرداخته اند. صیدالی و همکاران (۱۳۹۱) در مقاله‌ی بررسی اثار گردشگری در توسعه‌ی روستایی، به مطالعه‌ی آثار اجتماعی-اقتصادی و فرهنگی در جوامع

روستایی پرداخته اند. مهدوی و همکاران نیز آثار گردشگری در حوزه‌ی اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و زیست محیطی را در روستا‌های کن و سولقان مورد مطالعه قرار داده اند. ارتقای سطح بهداشت و عزت نفس جامعه‌ی محلی از جمله آثار مثبت اجتماعی در میادین مطالعه‌ی تحقیق مربوط است) (مهدوی و همکاران، ۱۳۸۷: ۵۱). یوسفی و تهرانی نیز طی پژوهشی اثرات اجتماعی و فرهنگی گردشگری را مورد مطالعه قرار داده اند و مواردی چون افزایش تصادف‌ها، شلوغی، تخریب فرهنگ بومی و تغییر سبک زندگی بومی را از جمله آثار منفی گردشگری دانسته اند همچین ارتقای کیفیت زندگی مردم، حفظ فعالیت‌های متنوع فرهنگی و افزایش سطح تجارت از جمله آثار مثبت مطرح شده در این پژوهش بوده است) (یوسفی و تهرانی، ۱۳۹۴). از منظر پارنیلو (۲۰۰۱)، مواجه و تعامل گردشگر با جامعه‌ی محلی به سطوحی از تغییرات فرهنگی در هر دو جامعه‌ی میزبان و گردشگر می‌انجامد.

روش پژوهش

پژوهش حاضر با استفاده از روش کیفی و رویکرد اکتشافی به انجام رسیده است. در این پژوهش از مصاحبه به عنوان تکنیک گردآوری داده استفاده شده است. لازم به ذکر است در این پژوهش از روش مشاهده به عنوان روشی تکمیلی در کنار مصاحبه استفاده شده است. پژوهشگر با حضور در میادین تحقیق به مصاحبه و سپس ثبت و تحلیل مشاهدات خود پرداخته است. روش تحلیل مضمون نیز روش تحلیل داده‌های پژوهش حاضر است. در این روش تحلیلی، پژوهشگر به دنبال کد گذاری باز داده‌ها با مفاهیم متعددی مواجه می‌شود که در نهایت مفاهیم مرتبط و مشابه به لحاظ معنایی را در مقولات مرتبط گردآوری می‌کند. در این پژوهش در روند کد گذاری داده‌ها از تحلیل خط به خط استفاده شده است. جامعه‌ی پژوهش شامل ساکنین روستای چشمۀ علی و طایقان- واقع در قم- بودند که از این میان پژوهشگر ۳۰ نفر را به عنوان نمونه‌ی هدف انتخاب کرد. نمونه به صورت هدفمند انتخاب شد و تا رسیدن به اشباع نظری ادامه یافت. اشباع نظری رویکردی است که در پژوهش‌های کیفی برای تعیین کفايت نمونه گیری مورد استفاده قرار می‌گیرد به عبارتی حجم نمونه در پژوهش‌های کیفی از پیش تعیین شده نیست. در پژوهش حاضر نیز پژوهشگر پس از اجرا

و پیاده سازی ۲۷ مصاحبه به اشیاع نظری رسید با این حال برای اطمینان بیشتر و انجام مصاحبه های تکمیلی تعداد سه مصاحبه مضاف بر مصاحبه های پیشین انجام شد. داده های پژوهشی از طریق مصاحبه با ساکنین روستا های مورد مطالعه و مشاهده به دست آمد. آثار اجتماعی و فرهنگی گردشگری از منظر جامعه میزبان در قالب مفاهیم و مقولات آورده شده است.

سوال پژوهش

آثار اجتماعی و فرهنگی توسعه ی گردشگری در روستای طایقان و چشمeh علی از منظر جامعه می محلی چیست؟

یافته های پژوهش

طی تحلیل داده های پژوهشی، آثار فرهنگی و اجتماعی گردشگری از منظر جامعه می محلی در قالب ۶ مقوله ی زیر ارائه می گردد

نمودار-۱ آثار اجتماعی-فرهنگی گردشگری از منظر جامعه میزبان

نا امنی مقوله‌ای است که توسط پژوهشگر و بر اساس یافته‌های مصاحبه در جریان تحلیل داده های پژوهشی ساخته شده است بسیاری از روستاییان بیان کرده اند نامنی ناشی از حضور گردشگران یکی از مهم‌ترین آثار توسعه‌ی گردشگری در میادین مورد مطالعه بوده است. این گروه از مشارکت کنندگان بیان کرده اند با افزایش ورود گردشگر به روستای طایقان، سرقت‌های بیشتری در این منطقه صورت می‌گیرد و به دلیل نا آشنا بودن افراد محلی با سارقان غیر بومی امکان شناسایی آنان با دشواری روبرو می‌شود. عده‌ی دیگری از مشارکت کنندگان بیان کرده اند با افزایش ورود گردشگر به مناطق مورد مطالعه، میزان مزاحمت‌های ایجاد شده برای زنان نسبت به قبل افزایش یافته است. در گیری و نزاع میان بومیان و گردشگران از مفاهیم گنجانده شده در این مقوله است. همچنین لازم به ذکر است در رابطه با این مقوله تعدادی از مشارکت کنندگان به احساس نامنی ایجاد شده ناشی از ورود گردشگر و استقرار آنان در باغ‌ها را روستا تا پاسی از نیمه شب اشاره کرده اند. این عده از مشارکت کنندگان به هراس از سرقت و هراس از مزاحمت‌های خیابانی اشاره کرده اند. یکی از مشارکت کنندگان در ارتباط با احساس نامنی این گونه بیان کرد: "ما زن‌ها انقدری که خبر دزدی و مزاحمت شنیدیم، میترسیم بیریم بیرون یا کیفمون رو بزنن /سرقت کنند /یا بهمون حرفی بزنن که توی محله برامون رشت شه" در مطالعات بسیاری احساس امنیت را فقدان عوامل تهدید کننده تعریف کرده اند. می‌توان گفت به طور کلی احساس امنیت مفهومی است ذهنی و درونی که امکان دارد با واقعیت عینی نیز در تناسب کامل نباشد (محمدی و دیگران، ۱۳۹۱: ۱۴۶)

تهاجم فرهنگی

مقوله‌ی تهاجم فرهنگی، با دقت نظر پژوهشگر و با استناد بر داده‌های پژوهش ساخته شده است. عده‌ای از مشارکت کنندگان بر الگو گیری جوانان از گردشگران در طرز پوشش اشاره داشته اند و عده‌ی دیگری بر الگو گیری زنان و دختران جوان روستایی از گردشگران در طرز پوشش و

سبک زندگی خرده گرفته اند و آن را از دلایل محکم مخالفت خود با ورود گردشگر اعلام کرده اند . دلیل گزینش عنوان تهاجم فرهنگی بر این مقوله آن است که تهاجم در لغت به معنای هجوم دو طرفه است اما در زبان فارسی به معنای هجوم یک طرفه و غافلگیر کننده به کار می رود و به این صورت تعریف می شود که گروه یا جامعه ای با مجموعه فعالیت های خود گروه یا جامعه ای دیگر را به گونه ای یک جانبی و ناگهانی مورد هجوم قرار می دهد این هجوم معمولاً ناگهانی است و گروهی از افراد جامعه یا گروه مقابله را درگیر می کند به عبارتی اجتماعی بودن نیز یکی دیگر از ویژگی های آن است(کرباسیان، ۱۳۹۳: ۱)

عدم تشخّص فرهنگی

عدم تشخّص فرهنگی از منظر روستاییان، از دیگر مقولات ساخته شده در این پژوهش است . عدم تشخّص فرهنگی به موارد بسیاری اشاره دارد که از جمله آن تمایل به مهاجرت است . عده ای از مشارکت کنندگان اذعان داشته اند ورود گردشگران به منطقه ای روستایی چشمی علی سبب تشویق اهالی به مهاجرت به شهر شده است در این میان عده ای از مشارکت کنندگان به نمونه هایی از مهاجرت فرزندانشان به شهرهای اطراف اشاره کردند و این مهاجرت را ناشی از توسعه ای گردشگری، الگو پذیری از گردشگران و قضاوت شتابزده ای ساکنین روستا نسبت به رفاه و سبک زندگی شهرنشینان دانستند . نارضایتی از زندگی در روستا از جمله مفاهیم گنجانیده شده در این مقوله می باشد که اشاره ای مستقیمی به عدم تشخّص فرهنگی دارد . کم توجهی به مراسم فرهنگی و سنت های محلی از جمله مفاهیم مورد توجه ذیل مقوله ای مذکور می باشند . مشارکت کنندگان بیان کرده اند با توسعه ای گردشگری و الگو گیری جوانان، علاوه بر آن که به سنن و فرهنگ کم توجهی می شود، به اصالت سنن و آداب جمعی نیز توجهی نمی شود . بیان توجهی ساکنان به اصالت سنن و آداب و رسوم مفهومی است که با مقوله ای کالایی شدن فرهنگ ارتباط تنگاتنگی دارد .

کالایی شدن فرهنگ

"برای بسیاری از گردشگران تجربه کردن فرهنگ محلی، زبان، سنت ها، آداب و رسوم، سبک زندگی و محیط طبیعی خواست و نیت اصلی سفر به شمار می رود . این خواست و این انگیزه به

شکل فزاینده‌ای توسط ساکنان محلی و شرکت‌های توریستی با عنوانین مختلفی چون: گردشگری فرهنگی، گردشگری میراث فرهنگی، گردشگری بومی، گردشگری روستایی و بوم گردی‌های جامعه محور با انگیزه‌ی کاملاً متفاوت کسب درامد و سود یا سودا گری بهره برداری شد و برای ان طراحی‌ها و برنامه‌ریزی‌های حساب شده و دامنه داری صورت می‌گیرد. این همان فرآیندی است که با عنوان رسا و معنادار کالایی شدن و به طور خاص کالایی شدن فرهنگ از ان نام برده می‌شود (امینی و زیدی، ۱۳۹۴: ۱۶). مشارکت کنندگان اذعان داشته‌اند توسعه‌ی گردشگری در مناطق مورد مطالعه سبب شده است بسیاری از آداب و رسوم و فعالیت‌های همگانی که پیش از این به گونه‌ای معمول در روستا برگزار می‌شده، در حال حاضر به گونه‌ای نمایشی برای جذب گردشگران اجرا شود. عده‌ای کالایی شدن فرهنگ را با عنوان از بین رفتن اصالت مراسم سنتی بیان کرده‌اند. در این میان صاحبان یکی از کارگاه‌های نخ‌ریسی این مسئله را این گونه بیان کرد: "چند سالی هست که مردم گروهی، از شهرهای اطراف یا همین قم میان کارگاه‌های سفال یا نخ ریسی رو تماشا می‌کنن البته با ما هماهنگ می‌کنند قبلش ولی خیلی از جوون‌ها یا زن‌ها فقط چند ساعتی که این تورها هستن رو میان کارگاه و بعد نمی‌موون"

افزایش مشارکت جمعی

افزایش مشارکت افراد محلی به منظور رفع نیاز و برآورده کردن تقاضای گردشگران یکی از مقولات مورد توجه در پژوهش حاضر است. مشارکت کنندگان با اذعان این نکته که گردشگری سبب افزایش فعالیت‌ها و مشاغل خدماتی شده است از افزایش مشارکت جمعی روستاییان به منظور رفع نیاز گردشگران خبر دادند. مشارکت افراد محلی به منظور ارائه‌ی محصولات بیشتر در بازارهای محلی، مشارکت افراد محلی به منظور ارائه‌ی خدمات اقامتی به مسافران، مشارکت افراد محلی به منظور ارائه‌ی اغذیه‌ی سنتی و مشارکت افراد محلی به منظور تبلیغ برای کسب و کارهای محلی از جمله مفاهیم مورد توجه در این پژوهش می‌باشد. مشارکت‌های صورت گرفته در راستای تامین نیازهای گردشگران سبب استحکام سرمایه‌ی اجتماعی میان روستاییان نیز شده است. چنان‌که یکی از مشارکت کنندگان این‌گونه اذعان داشت: "خیلی از روابط بهتر شده، جوونا و پیرا کنار هم کار می‌کنند و مردم بهتر هم‌دیگرو می‌شناسن. مخصوصاً جوان‌ها که رابطه‌شون با ریش سفیداً بهتر شده" "بر

اساس یافته های پژوهش، در بازه ای از زمان روابط میان جوانان و ریش سفید ها بنا بر دلایلی رو به ضعف نهاده بوده است که توسعه ی گردشگری و بازار های محلی منجر به ترمیم این رابط شده اند. افزایش مشارکت جمعی در روستاهای مورد مطالعه یکی از عوامل توجه ساکنین به مزایای گردشگری و بهبود نشاط در زندگی ساکنین شده است. جلب مشارکت اجتماعی روستاییان یکی از عوامل مهم توسعه ی پایدار گردشگری است. به عبارتی ارتباطی معنا دار میان افزایش کیفیت زندگی ناشی از گردشگری و میزان مشارکت مردم در برنامه های گردشگری وجود دارد (علیپور و کبودی، ۲۰۱۱).

تغییر در نحوه ی گذران اوقات فراغت

همچنین یافته های پژوهشی حاکی از آن است که توسعه ی گردشگری بر نحوه ی گذران اوقات فراغت خانواده ها و جوانان روستایی نیز موثر بوده است. یافته های حاصل از مصاحبه حاکی از آن است که الگوی گذران اوقات فراغت روستاییان با الگویی از گردشگران، با تغییراتی روبرو بوده است. مشارکت کنندگان اذعان داشته اند که جوانان با تاثیر پذیری از گردشگران به گذران فراغت پر هزینه روی اورده اند و برخی از خانواده ها به منظور گذران اوقات فراغت به خارج از روستا مراجعه می کنند و از خدمات و امکانات شهری بهره مند می شوند. یکی از مشارکت کنندگان اینگونه اذعان کرد: "خیلی از جوان ها از گردشگرا در باره ی رستورانا و پارکای خوب قم (می پرسن و روزای تعطیل رو میرن اونجا". همچنین بسیاری از مشارکت کنندگان اذعان داشتند نحوه ی گذران اوقات فراغتشان نسبت به پیش دچار تغییراتی شده است. بنا بر یافته های پژوهش این تغییرات اغلب در حوزه ی مکان گذران فراغت، انتظار از گذران فراغت و تغییر در هزینه های فراغت بوده است. آن گونه که از اظهارات مشارکت کنندگان برآمد، افزایش ورود گردشگران به مناطق روستایی مورد مطالعه منجر به تغییر انتظارات ساکنین از نحوه ی گذران اوقات فراغت شده است. بر این اساس، با افزایش ورود مشارکت کنندگان انتظاراتی مبنی بر گذران اوقات فراغت با کیفیت تری نسبت به پیش در ذهن ساکنین ایجاد شده است. همچنین تحلیل یافته های پژوهش نشان از افزایش پرداخت هزینه برای گذران اوقات فراغت با کیفیت تر و متفاوت تری نسبت به گذشته دارد.

بحث و نتیجه گیری

پژوهش حاضر نشان داد ورود گردشگر علاوه بر منافع و مزایا حامل هزینه هایی برای جامعه‌ی میزبان است بسته به سطح توسعه‌ی گردشگری، میزان اگاهی جامعه‌ی میزبان از منافع و هزینه‌های گردشگری و میزان مشارکت آنان در فعالیت‌های گردشگری واکنش و ادراکات متفاوتی از جامعه‌ی میزبان قابل انتظار است. پژوهش حاضر با هدف مطالعه‌ی آثار گردشگری از منظر جامعه‌ی میزبان صورت گرفته است. طی مصاحبه‌های صورت گرفته از مشارکت کنندگان آثار گردشگری ذیل چندین مقوله گردآوری شده است. در حالی که پیامد‌های مثبت به ارتقای کیفیت نحوه‌ی گذران اوقات فراغت ساکنین و افزایش مشارکت جامعه‌ی محلی منجر شده است، پیامد‌های منفی بسیاری از افراد جامعه‌ی محلی را نسبت به ورود گردشگر بدین کرده است. آن گونه که از مشاهدات و نتایج مصاحبه برآمد، میزان مشارکت جامعه‌ی محلی در امور گردشگری علاوه بر آن که بر آگاهی افراد از مزایای گردشگری موثر است، به نوعی تسهیلگر توسعه‌ی گردشگری و پذیرش گردشگران از جانب جامعه‌ی محلی است. تحلیل یافته‌های پژوهشی نشان داد افرادی که در جریان امور گردشگری مانند ارائه خدمات به گردشگران فعال بوده اند نسبت به سایرین اقبال بیشتری به توسعه‌ی گردشگری نشان داده اند و به آثار مثبت گردشگری اشاره داشته اند. در این میان اظهاراتی از سوی مشارکت کنندگان مبنی بر مخالفت از ورود گردشگران با اشاره به آثار سوء گردشگری به ثبت رسیده است این اظهارات غالباً از سوی افرادی بوده است که در امور گردشگری فعالیت نداشته و نسبت به مزایای آن برای جامعه‌ی میزبان بی اطلاع بوده اند.

بنا بر این پیشنهاد می‌شود بر افزایش آگاهی روستاییان از آثار مثبت گردشگری با اطلاع رسانی و فرهنگ سازی‌ها تمرکز شود و در عین حال به فرهنگ سازی برای گردشگران به منظور کاهش اثرات منفی گردشگری نیز توجه شود. همکاری ساکنین و مردم محلی مقصد، در شیوع گردشگری روستایی از اهمیت بالایی برخوردار است. نگاه و مشارکت مردم محلی در توسعه‌ی گردشگری و جذب گردشگر از اهمیت بالایی برخوردار است یکی از عوامل مهم توسعه‌ی گردشگری، توجه و میزان رضایتمندی جامعه‌ی میزبان از گردشگری است به عبارتی نگرش و گرایش ساکنین محلی در برنامه ریزی گردشگری، در افزایش این نوع از گردشگری و جذب گردشگران روستایی موثر

است. حمایت جامعه‌ی محلی از گردشگری و پذیرش گردشگران از سوی جامعه‌ی میزبان از جمله پیش شرط‌های ضروری توسعه‌ی گردشگری در یک منطقه است. عدم آشنایی جامعه‌ی میزبان و گردشگران از فرایند گردشگری و نوع نگاه به فرهنگ یکدیگر از جمله موانع توسعه‌ی گردشگری در کشور ماست (تاسا، ۱۳۹۶: ۱۸) آن‌چه در این پژوهش حائز اهمیت است این نکته است که برخی از مشارکت‌کنندگان و جامعه‌ی محلی نسبت به مزایای گردشگری بی‌اطلاع بوده و مخالفت صریح خود از ورود گردشگران را بنا بر مشاهدات و ادراکات خویش بیان می‌نمودند. پیشنهاد می‌شود برنامه‌هایی به منظور آگاهی و مشارکت بیشتر روستاییان تدارک دیده شود.

منابع و مأخذ

افتخاری، رکن الدین عبدالرضا قادری، اسماعیل (۱۳۸۱) نقش گردشگری روستایی در توسعه‌ی روستایی، پایگاه مرکز اطلاعات علمی جهاد دانشگاهی، دوره ۶، شماره ۲

امینی، عباس مزیدی، زهراء (۱۳۹۳) تاثیرات فرهنگی گردشگری در مناطق روستایی از دید جامعه محلی، فصلنامه تحقیقات جغرافیایی، شماره ۲

رحیمی مقدم، جواد . ناظریف احسان . (۱۳۹۲) تاثیر رفتار جامعه میزبان در جذب گردشگر، دومین همایش ملی گردشگری و طبیعت گردی ایران زمین، همدان، شرکت هم اندیشان محیط زیست فردا، https://www.civilica.com/Paper-CTEI02-CTEI02_038.html

Zahedi، شمشالسادات نجفی، غلامعلی (۱۳۸۵)، بسط مفهومی توسعه پایدار، پایگاه مرکز اطلاعات علمی جهاد دانشگاهی، دوره ۱۰، شماره ۴

شبکه اطلاع رسانی دانا، محروریت در ۱۸ کیلومتری قم، ۱۳۹۶، شناسه خبر ۱۰۷۶۱۵۲

قصابی، محمد جواد بذری، سید علی (۱۳۹۲)، نقش مدیریت محلی در توسعه کالبدی سکونتگاه‌ها در روستایی، فصلنامه پژوهش‌های روستایی، دوره ۴، شماره ۲

وثوقی، لیال دادورخانی، فضیله مطیعی لنگرودی، حسن رهنمایی، محمد تقی (۱۳۹۰) ارزیابی عوامل مؤثر بر رضایت در گردشگری زمستانی؛ مطالعه موردی دو مقصد زمستانی شمشک و در بندر سر فصلنامه، علوم اجتماعی مطالعات گردشگری

کرباسیان، قاسم (۱۳۹۴)، تهاجم فرهنگی، دانشکده باقر العلوم
[http://pajoohe.ir/%D8%AA%D9%87%D8%A7%D8%AC%D9%85-%D9%81%D8](http://pajoohe.ir/%D8%AA%D9%87%D8%A7%D8%AC%D9%85%D9%81%D8)

محمدی، جواد بگیان، محمد جواد و سید سهراب موسوی (۱۳۹۱)، بررسی رابطه احساس امنیت اجتماعی با کیفیت زندگی زنان شهر کرمانشاه، فصلنامه مطالعات امنیت اجتماعی، شماره ۳۱

محمود زاده مجتبی، بذرافشان شیما (۱۳۹۴)، ادراک ساکنان محلی از نقش گردشگری در تغییرات اجتماعی، مجله پژوهش و برنامه ریزی روستایی، سال ۴، شماره ۴

میسون، پیتر (۱۳۸۷)، اثرات برنامه ریزی و مدیریت، ترجمه میرزا ای و تراییان، انتشارات ترمودولا، فرانسوا یونل، بیرچیل (۱۳۸۴)، گردشگری بین المللی، ترجمه محمد ابراهیم گوهريان و محمد مهدی کتابچی، تهران: انتشارات امیر کبیر

Alipour Eshliki ,s.and Kaboudi m,2011,community perception of tourism impact and their participation in tourism planning: A case study od Ramsar ir,Department of Architecture and Urbanism,Iranian university of Science and Technology,Tehran,ir